

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

गावो वा एतत्सत्रमासताशृङ्गाः सतीः शृङ्गाणि नो जायन्ता इति कामेन तासां दश मासा निषण्णा आसन्नथ शृङ्गाण्यजायन्त ता उदतिष्ठन्नराथस्मेत्यथ यासां नाजायन्त ताः संवत्सरमाप्त्वोदतिष्ठन्नराथस्मेति यासां चाजायन्त यासां च न ता उभयीरुदतिष्ठन्नराथस्मेति गोसत्रं वै (१)

संवत्सरो य एवं विद्वांसः संवत्सरमुपयन्त्यध्रुवन्त्येव तस्मात्तूपरा वार्षिकौ मासौ पत्वा चरति सत्राभिजितुः ह्यस्यै तस्मात्संवत्सरसदो यत्किं च गृहे क्रियते तदाप्तमवरुद्धमभिजितं क्रियते समुद्रं वा एते प्र प्लवन्ते ये संवत्सरमुपयन्ति यो वै समुद्रस्य पारं न पश्यति न वै स तत् उदति संवत्सरः (२)

वै समुद्रस्तस्यैतत्पारं यदतिरात्रौ य एवं विद्वांसः संवत्सरमुपयन्त्यनार्ता एवोदचं गच्छन्तीयं वै पूर्वोऽतिरात्रोऽसावुत्तरो मनः पूर्वो वागुत्तरः प्राणः पूर्वोऽपान उत्तरः प्ररोधनम्पूर्वं उदयनमुत्तरो ज्योतिष्टोमो वैश्वानरोऽतिरात्रो भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्बधते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै चतुर्विंशः प्रायणीयो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः (३)

संवत्सरः प्रयन्त एव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति तस्य त्रीणि

च शतानि षष्टिश्च स्तोत्रीयास्तावतीः संवत्सरस्य रात्रय उभे
 एव संवत्सरस्य रूपे आप्नुवन्ति ते सङ्स्थित्या अरिष्ट्या
 उत्तरैरहोभिश्चरन्ति षड्हा भवन्ति षड्वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव
 संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति गौश्रायुश्च मध्यतः स्तोमौ भवतः
 संवत्सरस्यैव तन्मिथुनम्मध्यतः (४)

दधति प्रजननाय ज्योतिरभितो भवति विमोचनमेव
 तच्छन्दांस्येव तद्विमोकं यन्त्यथो उभयतो ज्योतिषैव षड्हेन
 सुवर्गं लोकं यन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्त्यासते केन यन्तीति
 देवयानेन पथेति ब्रूयाच्छन्दांसि वै देवयानः पन्था गायत्री
 त्रिष्टुब्जगती ज्योतिर्वै गायत्री गौस्त्रिष्टुगायुर्जगती यदेते स्तोमा
 भवन्ति देवयानेनैव (५)

तत्पथा यन्ति समानः सामं भवति देवलोको वै सामं
 देवलोकादेव न यन्त्यन्या अन्या ऋचो भवन्ति मनुष्यलोको वा
 ऋचो मनुष्यलोकादेवान्यमन्यं देवलोकमभ्यारोहन्तो यन्त्यभिवर्तो
 ब्रह्मसामं भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिवृत्त्या अभिजिद्भवति
 सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै विश्वजिद्भवति विश्वस्य जित्यै
 मासिमांसि पृष्ठान्युप यन्ति मासिमांस्यतिग्राह्या गृह्यन्ते
 मासिमांस्येव वीर्यं दधति मासां प्रतिष्ठित्या उपरिष्ठान्मासां
 पृष्ठान्युप यन्ति तस्मादुपरिष्ठादोषधयः फलं गृह्णन्ति॥ (६)

गावो वा एतत्सन्त्रमांसताशृङ्गाः सतीः शृङ्गाणि सिषांसन्तीस्तासां
 दश मासा निषण्णा आसन्नथ शृङ्गाण्यजायन्त ता अब्रुवन्नरात्स्मोत्तिष्ठा-
 तं काममरुत्स्महि येन कामेन न्यषदामेति तासामु त्वा
 अब्रुवन्नर्था वा यावतीर्वासामहा एवेमौ द्वादशौ मासौ संवत्सरः
 सम्पाद्योत्तिष्ठामेति तासाम् (७)

द्वादशे मासि शृङ्गाणि प्रावर्तन्त श्रद्धया वाश्रद्धया वा ता
 इमा यास्तूपरा उभय्यो वाव ता आर्ध्वान् याश्च शृङ्गाण्यसन्वन्
 याश्चोर्जमवारुन्धतर्धोति दशसु मासूत्तिष्ठन्नृधोति द्वादशसु य एवं
 वेद पदेन खलु वा एते यन्ति विन्दति खलु वै पदेन यन्तद्वा
 एतदृद्धमयनन्तस्मादेतद्गोसनि॥ (८)

तिष्ठामेति तासान्तस्माद्दे च॥ [२]

प्रथमे मासि पृष्ठान्युप यन्ति मध्यम उप यन्त्युत्तम उप
 यन्ति तदाहुर्या वै त्रिरेकस्याहं उपसीदन्ति दहं वै सापराभ्यां
 दोहाभ्यां दुहेऽथ कुतः सा धौक्ष्यते यां द्वादश कृत्वं उपसीदन्तीति
 संवत्सरः सम्पाद्योत्तमे मासि सकृत्पृष्ठान्युपैयुस्तद्यजमाना यज्ञं
 पशूनव रुन्धते समुद्रं वै (९)

एतेऽनवारमपारम्प्र प्लवन्ते ये संवत्सरमुपयन्ति यद्वहद्रथन्तरे
 अन्वर्जयुर्यथा मध्ये समुद्रस्य प्लवमन्वर्जयुस्तादृक्तदनुत्सर्गम्बृहद्रथन्तरे
 प्रतिष्ठां गच्छन्ति सर्वेभ्यो वै कामेभ्यः सन्धिर्दुहे तद्यजमानाः

सर्वान्कामानव रुन्धते॥ (१०)

समुद्रं वै चतुस्त्रिंशच्च॥ [३]

स॒मा॒न्यं ऋ॒चो भव॑न्ति म॒नुष्य॑लो॒को वा ऋ॒चो म॒नुष्य॑लो॒कादे॒व
न य॑न्त्य॒न्यद॑न्य॒त्साम॑ भव॒ति दे॒वलो॒को वै सा॒मं दे॒वलो॒कादे॒वान्य॑म॒न्यम॑
य॒न्ति ज॑ग॒तीम॒ग्र उ॒पं य॒न्ति ज॑ग॒तीं वै छ॒न्दा॑सि
प्र॒त्यव॑रोह॒न्त्याग्र॑य॒णं ग्र॑हा बृ॒हत्पृ॑ष्ठानि त्रयस्त्रिं॒शश्च॑ स्तोमा॒स्तस्मा॑ज्याय
कनी॑यान्प्र॒त्यव॑रोह॒ति वैश्व॑कर्म॒णो गृ॑ह्यते वि॒श्वान्ये॑व तेन॒ कर्मा॑णि
यज॑माना॒ अव॑ रुन्धत आ॒दित्यः॑ (११)

गृ॒ह्यत॒ इयं॑ वा अ॒दि॒तिर॒स्यामे॒व प्र॒ति ति॑ष्ठन्त्य॒न्योन्यो॑ गृ॒ह्येते
मि॒थुन॒त्वाय॑ प्र॒जात्या॑ अ॒वान्तरं॑ वै द॒शरा॒त्रेण॑ प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा
अ॑सृजत॒ यद्व॑शरा॒त्रो भ॑व॒ति प्र॒जा ए॒व तद्य॑ज॒मानाः॑ सृजन्त ए॒ताश्च॑
ह॒ वा उ॑द॒ङ्कः शौ॑ल्बाय॒नः स॒त्रस्य॑र्द्धिमुवाच॒ यद्व॑शरा॒त्रो यद्व॑शरा॒त्रो
भ॑व॒ति स॒त्रस्य॑र्द्ध्या अथो॒ यदे॒व पूर्वे॑ष्वहः॒सु वि॒लोम॑ क्रि॒यते॒ तस्यै॒वैषा॑
शान्तिः॑॥ (१२)

आ॒दि॒त्यस्तस्यै॒व द्वे च॑॥ [४]

य॒दि सोमौ॑ स॒सु॒तौ स्या॑ता॒म्मह॑ति रात्रि॒यै प्रा॑तरनुवा॒कमु॑पाकु॒र्या
वाच॑म्पूर्वो॒ दे॒वताः॑ पूर्॒वश्छ॒न्दा॑सि वृ॒ङ्क्ते वृष॑ण्वतीं प्र॒तिप॑दं
कुर्या॑त्प्रा॒तःस॒वना॑दे॒वैषा॑मिन्द्रं वृ॒ङ्क्तेऽथो॒ खल्वा॑हुः स॒वनमु॑खेस॒वनमु॑खे
का॒र्येति॑ स॒वनमु॑खात्स॒वनमु॑खादे॒वैषा॑मिन्द्रं वृ॒ङ्क्ते सं॒वेशा॑योप॒वेशा॑य

गायत्रियास्त्रिष्टुभो जगत्या अनुष्टुभः पङ्क्त्या अभिभूत्यै स्वाहा
छन्दांसि वै संवेश उपवेशश्छन्दोभिरेवेषाम् (१३)

छन्दांसि वृद्धे सजनीयः शस्यं विहव्यः शस्यमगस्त्यस्य
कयाशुभीयः शस्यमेतावद्वा अस्ति यावदेतद्यावदेवास्ति तदेषां
वृद्धे यदि प्रातःसवने कलशो दीर्येत वैष्णवीषु शिपिविष्टवतीषु
स्तुवीरन् यद्वै यज्ञस्यातिरिच्यते विष्णुं तच्छिपिविष्टमभ्यति
रिच्यते तद्विष्णुः शिविपिष्टोऽतिरिक्त एवातिरिक्तं दधात्यथो
अतिरिक्तेनैवातिरिक्तमाप्त्वाव रुन्धते यदि मध्यन्दिने दीर्येत
वषट्कारनिधनः सामं कुर्युर्वषट्कारो वै यज्ञस्य प्रतिष्ठा
प्रतिष्ठामेवैनद्रमयन्ति यदि तृतीयसवन एतदेव॥ (१४)

छन्दोभिरेवेषामवैकान्नविंशतिश्च॥

[५]

षडहैर्मासान्थ्सम्पाद्याहुरुत्सृजन्ति षडहैर्हि मासान्थ्सम्पश्यन्त्य
मासान्थ्सम्पश्यन्त्यमावास्यया मासान्थ्सम्पाद्याहुरुत्सृजन्त्यमावास्य
हि मासान्थ्सम्पश्यन्ति पौर्णमास्या मासान्थ्सम्पाद्याहुरुत्सृजन्ति
पौर्णमास्या हि मासान्थ्सम्पश्यन्ति यो वै पूर्ण आसिञ्चति परा स
सिञ्चति यः पूर्णादुदचति (१५)

प्राणमस्मिन्थ्स दधाति यत्पौर्णमास्या मासान्थ्सम्पाद्याहुरुत्सृजन्ति
संवत्सरायैव तत्प्राणं दधति तदनु सत्रिणः प्राणन्ति
यदहर्नोत्सृजेयुर्यथा दतिरुपनद्धो विपतत्येवः संवत्सरो वि

प॒ते॒दा॒र्ति॒मा॒र्च्छे॒यु॒र्य॒त्पौ॒र्ण॒मा॒स्या मा॒सा॒न्थ॒स॒म्पा॒द्या॒ह॒रु॒थ्सृ॒जन्ति॑
सं॒व॒थ्स॒रा॒यै॒व तदु॒दानं॑ द॒धति॑ तदनु॑ स॒त्रिण॑ उ॒त् (१६)

अ॒न॒न्ति॒ ना॒र्ति॒मा॒र्च्छन्ति॑ पू॒र्ण॒मा॒से वै दे॒वानां॑ सु॒तो
य॒त्पौ॒र्ण॒मा॒स्या मा॒सा॒न्थ॒स॒म्पा॒द्या॒ह॒रु॒थ्सृ॒जन्ति॑ दे॒वानां॑मे॒व तद्य॒ज्ञेन॑
य॒ज्ञ॒म्प्र॒त्य॒व॒रो॒हन्ति॑ वि॒ वा ए॒तद्य॒ज्ञं छि॑न्दन्ति॒ यत्प॒ण्ड॒ह॒स॒न्त॒तः
स॒न्त॒म॒था॒ह॒रु॒थ्सृ॒जन्ति॑ प्रा॒जाप॒त्यं प॒शु॒मा॒ल॒भन्ते॑ प्र॒जाप॑तिः
स॒र्वा दे॒वता॑ दे॒वता॑भिरे॒व य॒ज्ञः सं त॑न्वन्ति॒ यन्ति॑ वा ए॒ते
स॒र्व॒ना॒द्येऽहः॑ (१७)

उ॒थ्सृ॒जन्ति॑ तु॒रीयं॑ खलु॒ वा ए॒तथ्स॑र्व॒नं य॒थ्सा॑न्ना॒य्यं
य॒थ्सा॑न्ना॒य्य॒म्भ॒व॑न्ति॒ तेनै॒व स॒र्व॒ना॒न्न॒ य॑न्ति॒ समु॒प॒हूय॑ भक्षयन्त्ये॒तथ्सो॑म॒र्षी
ह्ये॒तर॑हि॒ यथा॑य॒त॒नं वा ए॒तेषां॑ स॒र्व॒न॒भाजो॑ दे॒वता॑ गच्छन्ति॒
येऽह॑रु॒थ्सृ॒जन्त्य॑नु॒स॒र्व॒नं पु॒रो॒डा॒शा॒न्निर्व॑पन्ति॒ यथा॑य॒त॒ना॒दे॒व
स॒र्व॒न॒भाजो॑ दे॒वता॑ अ॒व॒ रु॒न्ध॒तेऽष्टा॑क॒पाला॒न्प्रा॒तःस॒र्व॒न॒ एका॑-
द॒श॒क॒पा॒ला॒न्मा॒ध्य॒न्दि॒ने स॒र्व॒ने द्वा॑द॒श॒क॒पा॒लां॑ स्तृ॒तीय॑स॒र्व॒ने
छ॒न्दा॑स्ते॒वा॒स्त्वा॒व॒ रु॒न्ध॒ते वै॒श्व॒दे॒वं च॒रुं तृ॑तीय॑स॒र्व॒ने निर्व॑पन्ति॒
वै॒श्व॒दे॒वं वै तृ॑तीय॑स॒र्व॒न॒न्तेनै॒व तृ॑तीय॑स॒र्व॒ना॒न्न॒ य॑न्ति॥ (१८)

उद॒च॒त्यु॒द्येऽह॑रा॒म्बा पञ्च॑द॒श च॥ [६]

उ॒थ्सृ॒ज्या (३) त्रौ॒थ्सृ॒ज्या (३) मि॒तिं मी॒मांस॑न्ते
ब्र॒ह्म॒वा॒दि॒न॒स्तद्वा॑ह॒रु॒थ्सृ॒ज्य॑मे॒वेत्य॑मा॒वा॒स्या॑यां च पौ॒र्ण॒मा॒स्यां

चो॒त्सृ॒ज्य॒मित्या॑हुरे॒ते हि य॒ज्ञं वह॑त॒ इति॒ ते त्वाव॑ नो॒त्सृ॒ज्ये
इत्या॑हुर्ये॒ अ॒वान्तरं॑ य॒ज्ञम्भे॑जाते॒ इति॒ या प्र॑थ॒मा व्य॑ष्टका॒
तस्या॑मु॒त्सृ॒ज्य॒मित्या॑हुरे॒ष वै मा॒सो वि॑शर॒ इति॒ नादि॑ष्टम् (१९)

उ॒त्सृ॒जेयु॑र्यदादि॑ष्टमु॒त्सृ॒जेयु॑र्यादृ॒शे पुनः॑ पर्या॒प्लावे॑ म॒थ्ये
षड॒हस्य॑ स॒म्पद्ये॑त षड॒हैर्मासा॑न्त्स॒म्पाद्य॑ य॒त्सप्त॑ममह॒-
स्तस्मि॑न्नु॒त्सृ॒ज्येयु॑स्तद॒ग्नये॒ वसु॑मते॒ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं
निर्व॑पेयुरे॒न्द्रं दधी॑न्द्रा॒य म॒रुत्व॑ते॒ पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं
वैश्व॑दे॒वं द्वा॒दश॑कपालम॒ग्रेवै॑ वसु॑मतः प्रातः॒सवनं॑ यद॒ग्नये॒ वसु॑मते
पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पन्ति॒ देवता॑मे॒व तद्वा॒ग्निनीं॑ कुर्वन्ति॒ (२०)

स॒वन॑म॒ष्टाभि॑रुपं॒ यन्ति॒ यदै॒न्द्रं दधि॑ भव॒तीन्द्र॑मे॒व तद्वा॒ग्नि॒धेया॒न्न
च्या॑वयन्तीन्द्र॒स्य वै म॒रुत्व॑तो॒ माध्य॑दिन॒ः स॒वनं॑ यदिन्द्रा॒य म॒रुत्व॑ते
पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं निर्व॑पन्ति॒ देवता॑मे॒व तद्वा॒ग्निनीं॑ कुर्वन्ति॒
स॒वन॑मेका॒दश॑भि॒रुपं॒ यन्ति॒ विश्वे॑षां॒ वै दे॒वाना॑मृ॒भुमता॑ तृतीय॒सवनं॑
यद्वै॑श्वदे॒वं द्वा॒दश॑कपालं निर्व॑पन्ति॒ देवता॑ ए॒व तद्वा॒ग्निनीः॑ कुर्वन्ति॒
स॒वनं॑ द्वा॒दश॑भिः (२१)

उपं॑ यन्ति प्राजाप॒त्यं प॒शुमा॑ ल॒भन्ते॒ यज्ञो॑ वै प्र॒जा-
प॑तिर्य॒ज्ञस्यान॑नुसर्गायाभि॒वर्त॑ इतः॒ षण्मा॑सो ब्र॒ह्मसा॑मं भ॒वति॒
ब्रह्म॑ वा अ॒भि॒वर्तो॑ ब्रह्म॒णैव॑ तथ्सु॒वर्गं लो॒कम॑भि॒वर्तय॑न्तो॒ यन्ति॒
प्रति॑कूलमि॒व ही॑तः सु॒वर्गो॑ लो॒क इन्द्र॑ क्रतुं॒ न आ॒ भर॑

पिता पुत्रेभ्यो यथा॥ शिक्षां नो अस्मिन्पुरुहूत यामनि जीवा
ज्योतिरशीमहीत्यमुत आयताः षण्मासो ब्रह्मसामम्भवत्ययं वै
लोको ज्योतिः प्रजा ज्योतिरिममेव तल्लोकम्पश्यन्तोऽभिवदन्त
आ यन्ति॥ (२२)

नार्दिष्टकुर्वन्ति द्वादशभिरिति विशतिश्च॥ [७]

देवानां वा अन्तं जग्मुषामिन्द्रियं वीर्यमपाक्रामत्तत्क्रोशेनावां
रुन्धत तत्क्रोशस्य क्रोशत्वं यत्क्रोशेन चात्वालस्यान्ते स्तुवन्ति
यज्ञस्यैवान्तं गत्वेन्द्रियं वीर्यमव रुन्धते सत्रस्यर्द्धाहवनीयस्यान्ते
स्तुवन्त्यग्निमेवोपद्रष्टारं कृत्वर्द्धिमुप यन्ति प्रजापतेरुहदयेन
हविर्धानेऽन्तः स्तुवन्ति प्रेमाणमेवास्य गच्छन्ति श्लोकेन
पुरस्तात्सदसः (२३)

स्तुवन्त्यनुश्लोकेन पश्चाद्यज्ञस्यैवान्तं गत्वा श्लोकभाजो
भवन्ति नवभिरध्वर्युरुद्रायति नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव
यजमानेषु दधाति सर्वा ऐन्द्रियो भवन्ति प्राणेष्वेवेन्द्रियं
दधत्यप्रतिहृताभिरुद्रायति तस्मात्पुरुषः सर्वाण्यन्यानि शीर्ष्णो-
ऽङ्गानि प्रत्यचति शिर एव न पञ्चदशः रथन्तरम्भवतीन्द्रियमेवाव
रुन्धते सप्तदशम् (२४)

बृहदन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशम्भद्रं
द्विपदासु प्रतिष्ठित्यै पत्न्ये उप गायन्ति मिथुनत्वाय प्रजात्यै

प्रजापतिः प्रजा असृजत सोऽकामयतासामहं राज्यं परीयामिति
तासां राजनेनैव राज्यं पर्येतद्राजनस्य राजनत्वं यद्राजनम्भवति
प्रजानामेव तद्यजमाना राज्यं परि यन्ति पञ्चविंशं भवति
प्रजापतेः (२५)

आप्त्यै पञ्चभिस्तिष्ठन्तः स्तुवन्ति देवलोकमेवाभि जयन्ति
पञ्चभिरासीना मनुष्यलोकमेवाभि जयन्ति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा
विराडन्नं विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते पञ्चधा विनिषद्य स्तुवन्ति पञ्च
दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्येकैकयास्तुतया समायन्ति दिग्भ्य
एवान्नाद्यं सम्भरन्ति तामिरुद्गातोद्गायति दिग्भ्य एवान्नाद्यम् (२६)

सम्भृत्य तेज आत्मन्दधते तस्मादेकः प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यवत्यथो
यथा सुपर्ण उत्पतिष्यज्झिर उत्तमं कुरुत एवमेव तद्यजमानाः
प्रजानामुत्तमा भवन्त्यासन्दीमुद्गाता रोहति साम्राज्यमेव गच्छन्ति
प्लेङ्गं होता नाकस्यैव पृष्ठं रोहन्ति कूर्चावध्वर्युर्ब्रध्नस्यैव विष्टपं
गच्छन्त्येतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यथो
आक्रमणमेव तत्सेतुं यजमानाः कुर्वते सुवर्गस्य लोकस्य
समंष्ट्यै॥ (२७)

सदसः सप्तदशं प्रजापतेर्गायति दिग्भ्य एवान्नाद्यं प्रत्येकादश च॥ [८]

अर्क्येण वै सहस्रशः प्रजापतिः प्रजा असृजत ताभ्य
इलान्देनेरां लूतामवारुन्ध यदर्क्यम्भवति प्रजा एव तद्यजमानाः

सृजन्त॒ इला॑न्दम्भवति प्र॒जाभ्य॑ ए॒व सृ॒ष्टाभ्य॑ इरां॒ लूता॑मव॒ रुन्धते॒
तस्मा॑द्या॒ समा॑ स॒त्र स॒मृद्धं॑ क्षो॒धुका॑स्ता॒ समा॑ प्र॒जा
इष॑ः ह्या॒सामूर्ज॑मा॒दद॑ते॒ या॒ समां॑ व्यृद्धमक्षो॒धुका॑स्ता॒ समां॑
प्र॒जाः (२८)

न ह्या॒सामिष॑मूर्ज॒माद॑दत॒ उत्क्रो॑दं कुर्वते॒ यथा॑ ब॒न्धान्मु॑चा॒ना
उ॒त्क्रो॑दं कुर्वत॒ ए॒वमे॒व तद्य॑ज॒माना॑ दे॒वब॒न्धान्मु॑चा॒ना
उ॒त्क्रो॑दं कुर्वत॒ इष॑मूर्ज॒मात्म॑न्दधा॒ना वा॒णः श॑तत॒न्तुर्भव॑ति
श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑य॒ आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति तिष्ठ॑न्त्या॒जिं
धा॒वन्त्यन॑भिजितस्या॒भिजित्यै॑ दु॒न्दुभी॒न्समा॑घ्नन्ति॒ पर॒मा वा ए॒षा
वा॒ग्या दु॑न्दु॒भौ पर॒मामे॒व (२९)

वाच॑मव॒ रुन्धते॒ भूमि॑दु॒न्दुभि॑मा घ्नन्ति॒ यैवे॑मां वाक्प्रवि॑ष्टा
तामे॒वाव॑ रुन्धतेऽथो॒ इ॒मामे॒व ज॑यन्ति॒ सर्वा॑ वाचो॒ वद॑न्ति॒ सर्वा॑सां
वा॒चाम॑वरुद्धा॒ आर्द्रे॑ च॒र्मन्व्या॑यच्छेते॒ इन्द्रि॑यस्याव॒रुद्धा॒ आन्यः॑
क्रोश॑ति॒ प्रान्यः॑ श॒सति॒ य आ॒क्रोश॑ति पु॒नात्ये॒वैना॒न्थ्स स यः॑
प्र॒श॒सति॑ पू॒तेष्वे॒वान्नाद्यं॑ दधा॒त्यृषि॑कृतं च (३०)

वा ए॒ते दे॒वकृ॑तं च पू॒र्वैर्मा॑सैरव॒ रुन्धते॒ यद्भू॑तेच्छ॒दा
सा॒मा॒नि भ॑वन्त्यु॒भय॑स्याव॒रुद्धौ॒ यन्ति॒ वा ए॒ते मि॑थुनाद्ये
सं॒वत्सर॑मु॒पय॑न्त्यन्तर्वे॒दि मि॑थुनौ स॒म्भव॑तस्तेनै॒व मि॑थुनान्न
य॑न्ति॥ (३१)

व्यङ्गमक्षौधुकास्ता९ समा॑ प्रजाः परमा॑मेव च त्रि॒श॒श॒च॑॥ [९]

च॒र्माव॑ भिन्दन्ति पा॒प्मान॑मे॒वैषाम॑व॒ भिन्दन्ति॒ माप॑ रा॒थ्सी॒र्माति॑
व्या॒थ्सी॒रित्या॑ह॒ सम्प्र॒त्ये॒वैषा॑ पा॒प्मान॑मव॒ भिन्दन्त्यु॑दकु॒म्भान॑धिनि॒धाय॑
दा॒स्यो॑ मा॒र्जा॒लीयं॑ परि॒ नृत्य॑न्ति प॒दो नि॑घ्न॒तीरि॑द॒म्मधुं॑ गा॒यन्त्यो॑
मधु॑ वै दे॒वानां॑ पर॒मम॒न्नाद्यं॑ पर॒ममे॒वान्नाद्य॑मव॒ रुन्ध॑ते प॒दो नि॑
घ्नन्ति॒ मही॒यामे॒वैषु॑ दधति॥ (३२)

च॒र्मेका॒न्नप॑ञ्चा॒शत्॑॥ [१०]

पृ॒थि॒व्यै स्वा॒हान्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॑ दि॒वे स्वाहा॑ सम्प्लो॒ष्यते॒ स्वाहा॑
स॒म्प्ल॒व॒मानाय॑ स्वाहा॒ सम्प्लु॑ताय॒ स्वाहा॑ मे॒घायि॑ष्य॒ते स्वाहा॑ मे॒घाय॑ते
स्वाहा॑ मे॒घि॒ताय॑ स्वाहा॑ मे॒घाय॑ स्वाहा॑ नी॒हाराय॑ स्वाहा॑ नि॒हाका॑यै
स्वाहा॑ प्रा॒स॒चाय॑ स्वाहा॑ प्र॒च॒लाका॑यै स्वाहा॑ वि॒द्योति॑ष्य॒ते स्वाहा॑
वि॒द्योत॑मानाय॒ स्वाहा॑ संवि॒द्योत॑मानाय॒ स्वाहा॑ स्त॒नयि॑ष्य॒ते स्वाहा॑
स्त॒नय॑ते स्वा॒होग्र॑ स्त॒नय॑ते स्वाहा॑ व॒र्षिष्य॑ते स्वाहा॑ व॒र्षते॑
स्वाहा॑भि॒व॒र्षते॑ स्वाहा॑ परि॒व॒र्षते॑ स्वाहा॑ सं॒व॒र्षते॑ (३३)

स्वाहा॑नु॒व॒र्षते॑ स्वाहा॑ शी॒कायि॑ष्य॒ते स्वाहा॑ शी॒काय॑ते
स्वाहा॑ शी॒कि॒ताय॑ स्वाहा॑ प्रो॒षिष्य॑ते स्वाहा॑ प्रु॒ष्णते॑ स्वाहा॑
परि॒प्रु॒ष्णते॑ स्वाहा॑द्र॒हीष्य॑ते स्वाहा॑द्र॒हृते॑ स्वाहा॑द्र॒ही॒ताय॑ स्वाहा॑
वि॒प्लोष्य॑ते स्वाहा॑ वि॒प्ल॒व॒मानाय॑ स्वाहा॑ वि॒प्लु॑ताय॒ स्वाहा॑त॒प्स्य॑ते
स्वाहा॑त॒प॑ते स्वाहा॑ग्न॒मा॒त॒प॑ते स्वाहा॑ग्न्यः॒ स्वाहा॑ य॒जु॒ग्न्यः॒ स्वाहा॑

साम॑भ्यः स्वाहाङ्गि॑रोभ्यः स्वाहा वेदे॑भ्यः स्वाहा गाथा॑भ्यः स्वाहा
नारा॑श॒सीभ्यः स्वाहा रैर्भी॑भ्यः स्वाहा सर्व॑स्मै स्वाहा॥ (३४)

सं वर॑षते रैर्भी॑भ्यः स्वाहा द्वे च॥ [११]

द॒त्वते स्वाहा॑ऽद॒न्तका॑य स्वाहा॑ प्रा॒णिने स्वाहा॑ऽप्रा॒णाय
स्वाहा॑ मु॒खव॑ते स्वाहा॑ऽमु॒खाय स्वाहा॑ ना॒सिक॑वते स्वाहा॑-
ऽना॒सिका॑य स्वाहा॑ऽक्ष॒ण्वते स्वाहा॑ऽन॒क्षिका॑य स्वाहा॑ क॒र्णिने
स्वाहा॑ऽक॒र्णका॑य स्वाहा॑ शी॒र्षण्व॑ते स्वाहा॑ऽशी॒र्षका॑य स्वाहा॑
प॒द्वते स्वाहा॑ऽपा॒दका॑य स्वाहा॑ प्रा॒णते स्वाहा॑ऽप्रा॒णते स्वाहा॑
व॒दते स्वाहा॑ऽव॒दते स्वाहा॑ प॒श्यते स्वाहा॑ऽप॒श्यते स्वाहा॑ शृ॒ण्वते
स्वाहा॑ऽशृ॒ण्वते स्वाहा॑ म॒नस्वि॑ने स्वाहा॑ (३५)

अ॒म॒नसे स्वाहा॑ रे॒तस्वि॑ने स्वाहा॑ऽरे॒तस्का॑य स्वाहा॑ प्र॒जाभ्यः
स्वाहा॑ प्र॒जने॑नाय स्वाहा॑ लो॒मव॑ते स्वाहा॑ऽलो॒मका॑य स्वाहा॑ त्व॒चे
स्वाहा॑ऽत्व॒क्का॑य स्वाहा॑ च॒र्मण्व॑ते स्वाहा॑ऽच॒र्मका॑य स्वाहा॑ लो॒हित॑वते
स्वाहा॑ऽलो॒हिता॑य स्वाहा॑ मा॒स॒न्वते स्वाहा॑ऽमा॒स॒का॑य स्वाहा॑
स्ना॒व॑भ्यः स्वाहा॑ऽस्ना॒वका॑य स्वाहा॑ऽस्थ॒न्वते स्वाहा॑ऽन॒स्थिका॑य
स्वाहा॑ म॒ज्ज॒न्वते स्वाहा॑ऽम॒ज्जका॑य स्वाहा॑ऽङ्गि॑ने स्वाहा॑ऽन॒ङ्गाय
स्वाहा॑ऽऽत्म॑ने स्वाहा॑ऽना॑त्मने स्वाहा॑ सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥ (३६)

म॒नस्वि॑ने स्वाहा॑ऽना॑त्मने स्वाहा॑ द्वे च॥ [१२]

क॒स्त्वा यु॑नक्ति॒ स त्वा॑ यु॒नक्तु॑ विष्णु॑स्त्वा यु॒नक्त॑स्य य॒ज्ञस्य॑र्द्धे

मह्य॑ सन्न॑त्या अ॒मुष्मै॑ का॒माया॑युषे त्वा प्रा॒णाय॑ त्वाऽपा॒नाय॑ त्वा
व्या॒नाय॑ त्वा व्यु॒ष्ट्यै॑ त्वा र॒य्यै॑ त्वा राध॑से त्वा घोषा॑य त्वा पोषा॑य
त्वारा॑द् घोषा॑य त्वा प्रच्यु॑त्यै त्वा॥ (३७)

कस्त्वाऽष्टात्रिंशत्॥ [१३]

अ॒ग्नये॑ गा॒यत्रा॑य त्रि॒वृते॑ राथ॑न्तराय वास॒न्ताया॑ष्टाक॑पाल
इन्द्रा॑य त्रैष्टु॑भाय प॒ञ्चद॑शाय बा॒र्हता॑य ग्रैष्मा॒यैका॑दशकपालो
विश्वे॑भ्यो दे॒वेभ्यो॑ जा॒गते॑भ्यः सप्त॑द॒शेभ्यो॑ वैरू॒पेभ्यो॑ वार्षि॑केभ्यो
द्वाद॑शकपालो मि॒त्रावरु॑णाभ्या॒मानु॑ष्टुभाभ्यामेकविं॑शाभ्यां
वैरा॒जाभ्या॑ शार॒दाभ्यां॑ पय॒स्यां बृ॒हस्प॑तये पाङ्गा॑य त्रिण॒वाय॑
शाक्क॑राय हैम॑न्तिकाय च॒रुः स॑वि॒त्र आ॑तिच्छ॒न्दसा॑य त्रयस्त्रिं॑शाय
रैव॑ताय शैशि॒राय॑ द्वाद॑शकपालोऽदि॒त्यै विष्णु॑पत्यै च॒रुर॑ग्नये
वैश्वान॑राय द्वाद॑शकपालोऽनु॑मत्यै च॒रुः का॒य एक॑कपालः॥ (३८)

अ॒ग्नये॑ऽदित्या॒ अनु॑मत्यै सप्तच॑त्वारिंशत्॥ [१४]

यो वा अ॒ग्राव॑ग्निः प्र॒ह्रिय॑ते यश्च॒ सोमो॑ राजा॒ तयो॑रेष आ॒तिथ्यं॑
यद॑ग्री॒षोमी॑योऽथैष रु॒द्रो यश्ची॑यते यथ्सञ्चिते॑ऽग्रावे॒तानि॑ ह॒वींषि॑ न
निर्व॑पेदे॒ष ए॒व रु॒द्रोऽशा॑न्त उ॒पोत्था॑य प्र॒जां प॒शून् यज॑मानस्याभि
म॒न्येत॑ यथ्सञ्चिते॑ऽग्रावे॒तानि॑ ह॒वींषि॑ निर्व॑पति भा॒गधे॑येनै॒वैनं॑
शम॑यति नास्य॑ रु॒द्रोऽशा॑न्तः (३९)

उ॒पोत्था॑य प्र॒जां प॒शून्भि॑ म॒न्यते॑ दश॑ ह॒वींषि॑ भवन्ति न॒व
वै पु॒रुषे॑ प्रा॒णा नाभि॑र्दश॒मी प्रा॒णाने॒व यज॑माने दधा॒त्यथो॑ दशाक्ष॑रा

विराडन्नं विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठत्यृतुभिर्वा एष छन्दोभिः स्तोमैः
 पृष्ठैश्चेतव्यं इत्याहुयदेतानि हवींषि निर्वपत्यृतुभिरेवैनं छन्दोभिः
 स्तोमैः पृष्ठैश्चिनुते दिशः सुषुवाणेन (४०)

अभिजित्या इत्याहुयदेतानि हवींषि निर्वपति दिशामभिजित्या
 एतया वा इन्द्रं देवा अयाजयन्तस्मादिन्द्रस्य एतया
 मनुम्मनुष्यास्तस्मान्मनुसवो यथेन्द्रो देवानां यथा मनुर्मनुष्याणामेवं
 भवति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजते दिग्वतीः पुरोनुवाक्या भवन्ति
 सर्वासां दिशामभिजित्यै॥ (४१)

अशान्तः सुषुवाणेनैकचत्वारिंशच्च॥ [१५]

यः प्राणतो निमिषतो महित्वैक इद्राजा जगतो बभूव। य ईशे
 अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम। उपयामगृहीतो-
 ऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य ते द्यौर्महिमा नक्षत्राणि
 रूपमादित्यस्ते तेजस्तस्मै त्वा महिम्ने प्रजापतये स्वाहा॥ (४२)

यः प्राणतो द्यौरादित्योऽष्टात्रिंशत्॥ [१६]

य आत्मदा बलदा यस्य विश्वं उपासते प्रशिषं यस्य
 देवाः। यस्य छायामृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषा विधेम।
 उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य ते पृथिवी
 महिमौषधयो वनस्पतयो रूपमग्निस्ते तेजस्तस्मै त्वा महिम्ने
 प्रजापतये स्वाहा॥ (४३)

य आत्मदाः पृथिव्यग्निरेकान्नचत्वारिंशत्॥ [१७]

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामाऽस्मिन्नाष्ट्रे राजन्यं
इषव्यः शूरो महारथो जायतान्दोग्धी धेनुर्वोढाऽनुङ्वानाशुः सप्तिः
पुराधिर्योषा जिष्णू रथेष्ठाः सभेयो युवाऽस्य यजमानस्य वीरो
जायतान्निकामेनिकामे नः पर्जन्यो वर्षतु फलिन्यो न ओषधयः
पच्यन्तां योगक्षेमो नः कल्पताम्॥ (४४)

आ ब्रह्मन्नेकचत्वारिंशत्॥ [१८]

आक्रान् वाजी पृथिवीमग्निं युजमकृत वाज्यर्वाक्रान्
वाज्यन्तरिक्षं वायुं युजमकृत वाज्यर्वा द्यां वाज्याऽक्र॑स्तु सूर्यं
युजमकृत वाज्यर्वाग्निस्तै वाजिन् युङ्ङुः त्वा रभे स्वस्ति मा
सम्पारय वायुस्तै वाजिन् युङ्ङुः त्वा रभे स्वस्ति मा सम् (४५)

पारयादित्यस्तै वाजिन् युङ्ङुः त्वा रभे स्वस्ति मा
सम्पारय प्राणधृगंसि प्राणं मे द॒ह व्यानधृगंसि व्यानं मे
द॒ह पापानधृगस्यपानं मे द॒ह चक्षुरसि चक्षुर्मयि धेहि श्रोत्रमसि
श्रोत्रम्मयि धेह्यायुरस्यायुर्मयि धेहि॥ (४६)

वायुस्तै वाजिन् युङ्ङुः त्वा रभे स्वस्ति मा सन्निचत्वारिंशच्च॥ [१९]

जज्ञि बीजं वर्ष्टा पर्जन्यः पक्ता सस्य॑ सुपिप्पला
ओषधयः स्वधिचरणेय॑ सूपसदनोऽग्निः स्वध्यक्षमन्तरिक्ष॑
सुपावः पवमानः सूपस्थाना द्यौः शिवमसौ तपन् यथापूर्वमहोरात्रे

पञ्चदशिनोऽर्धमासास्त्रिंशिनो मासाः कृता ऋतवः शान्तः
संवत्सरः॥ (४७)

जज्ञि बीजमेकत्रिंशत्॥ [२०]

आग्नेयोऽष्टाकपालः सौम्यश्चरुः सावित्रोऽष्टाकपालः
पौष्णश्चरुः रौद्रश्चरुरग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालो मृगाखरे
यदि नागच्छेदग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालः सौर्यम्पयो वायव्यं
आज्यभागः॥ (४८)

आग्नेयश्चतुर्विंशतिः॥ [२१]

अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपाल इन्द्रायाऽहोमुच एकादश-
कपालो मित्रावरुणाभ्यामागोमुग्भ्यां पयस्यां वायोसावित्र
आगोमुग्भ्यां चरुरश्विभ्यामागोमुग्भ्यां धाना मरुद्भ्य एनोमुग्भ्यः
सप्तकपालो विश्वेभ्यो देवेभ्य एनोमुग्भ्यो द्वादशकपालोऽनुमत्यै
चरुरग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालो द्यावापृथिवीभ्यामहोमुग्भ्यां
द्विकपालः॥ (४९)

अग्नयेऽहोमुचे त्रिंशत्॥ [२२]

अग्नये समनमत्पृथिव्यै समनमद्यथाग्निः पृथिव्या
समनमदेवम्मह्यम्भद्राः सन्नतयः सं नमन्तु वायवे समनमदन्तरिक्षाय
समनमद्यथा वायुरन्तरिक्षेण सूर्याय समनमद्विवे समनमद्यथा
सूर्यो दिवा चन्द्रमसे समनमन्नक्षत्रेभ्यः समनमद्यथा चन्द्रमा

नक्षत्रैर्वरुणाय समनमद्व्यः समनमद्यथा (५०)

वरुणोऽद्भिः साम्ने समनमद्व्यचे समनमद्यथा सामर्चा ब्रह्मणे
समनमत्क्षत्राय समनमद्यथा ब्रह्म क्षत्रेण राज्ञे समनमद्विशे
समनमद्यथा राजा विशा रथाय समनमदश्वेभ्यः समनमद्यथा
रथोऽश्वैः प्रजापतये समनमद्वृतेभ्यः समनमद्यथा प्रजापतिर्भूतैः
समनमदेवम्भ्यम्भ्राः सन्नतयः सं नमन्तु॥ (५१)

अद्भ्यः समनमद्यथा मह्यं चत्वारि च॥ [२३]

ये ते पन्थानः सवितः पूर्व्यासोऽरेणवो वितता अन्तरिक्षे।
तेभिर्नो अद्य पृथिभिः सुगेभी रक्षा च नो अधि च देव ब्रूहि। नमो-
ऽग्नये पृथिविक्षिते लोकस्पृते लोकमस्मै यजमानाय देहि नमो-
वायवेऽन्तरिक्षक्षिते लोकस्पृते लोकमस्मै यजमानाय देहि नमः
सूर्याय दिविक्षिते लोकस्पृते लोकमस्मै यजमानाय देहि॥ (५२)

ये ते चतुश्चत्वारिंशत्॥ [२४]

यो वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरो वेदं शीर्षण्वान्मेध्यो भवत्युषा
वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरः सूर्यश्चक्षुर्वातः प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रन्दिशः
पादा अवान्तरदिशाः पर्शवोऽहोरात्रे निमेषोऽर्धमासाः पर्वाणि
मासाः सन्धानान्यृतवोऽङ्गानि संवत्सर आत्मा रश्मयः केशा
नक्षत्राणि रूपन्तारका अस्थानि नभो मांसान्योषधयो लोमानि
वनस्पतयो वाला अग्निर्मुखं वैश्वानरो व्यात्तम् (५३)

समुद्र उदरमन्तरिक्षम्पायुर्द्यावापृथिवी आण्डौ ग्रावा शेपः
 सोमो रेतो यज्जञ्जभ्यते तद्वि द्योतते यद्विधूनुते तथ्स्तनयति
 यन्मेहति तद्वर्षति वागेवास्य वागहर्वा अश्वस्य जायमानस्य
 महिमा पुरस्ताज्जायते रात्रिरेनम्महिमा पश्चादनु जायत एतौ
 वै महिमानावश्वमभितः सम्बभूवतुर्हयो देवानवहृदर्वासुरान्
 वाजी गन्धर्वानश्वो मनुष्यान्थ्समुद्रो वा अश्वस्य योनिः समुद्रो
 बन्धुः॥ (५४)

व्यात्तमवहृद्वादश च॥ [२५]

गावो गावः सिपांसन्तीः प्रथमे मासि संमान्यो यदि सोमौ षडहैरुथ्मुज्या(३) देवानामर्क्येण चर्माव
 पृथिव्ये दत्तते कस्त्वाग्नये यो वै यः प्राणतो य आत्मदा आ ब्रह्मत्राकाञ्जि बीजमाग्नेयोऽष्टाकपालोऽग्नये-
 ऽहोमुचेऽष्टाकपालोऽग्नये समनमद्ये ते पन्थानो यो वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरः प्रश्नविशतिः॥ [२६]

[गावः समान्यः सर्वनमष्टाभिर्वा एते देवकृतश्चाभिजित्या इत्याहुर्वरुणोऽद्भिः साम्ने चतुःपञ्चाशत्॥54॥

गावो योनिः समुद्रो बन्धुः॥]

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>